

Győri Ítéltábla

Az ügy száma: Pf.III.20.128/2023/6.

A felperes: Felperes1 I. r.

cím2

A felperes képviselője: dr. Orosz Krisztina Ügyvédi Iroda

ügyintéző: dr. Orosz Krisztina ügyvéd

cím10

Az alperes: Alperes1

cím1

Az alperes képviselője: dr. Kalmár András kamarai jogtanácsos

cím1

A per tárgya: sérelemdíj és kártérítés

Az elsőfokú bíróság neve és fellebbezéssel támadott határozatának száma:

Székesfehérvári Törvényszék 26.P.20.132/2021/60.

A fellebbezést előterjesztő fél és a fellebbezés sorszáma:

Felperes 61.

Í t é l e t

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatva

kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül

- 16.000.000,- (tizenhatmillió) forint sérelemdíjat, fenti összeg után 2019. június 29. napjától a kifizetésig járó, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatot,

- 381.825 (háromszáznolcvanegyezer-nyolcszázhuszonöt) forint kártérítést, ebből 19.500 (tizenkilencezer-ötszáz) forint összeg után 2019. június 30. napjától, 25.158 (huszonötezer-egyszázötvennyolc) forint összeg után 2019. október 24. napjától, 16.250 (tizenhatezer-kétszázötven) forint összeg után 2019. október 24. napjától, 23.400 (huszonháromezer-négyszáz) forint után 2020. február 29. napjától, 6.077 (hatezer-hetvenhét) forint után 2020. szeptember 23. napjától, 52.000 (ötvenkettőezer) forint után 2020. július 2. napjától, 5.440 (ötezer-négyszáznegyven) forint után 2019. október 31. napjától, míg 234.000 (kettőszázharmincnégyezer) forint után 2020. május 21. napjától a kifizetésig járó, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatot.

- 1.265.100 (egymillió-kettőszázhatvanötezer-egyszáz) forint háztartási kisegítő címén járó, 2019. június 29. és 2023. június 30. napja közötti időszakra számított lejárt járadékot, és a fenti összeg után középátlagos időtől, 2021. július 1. napjától a kifizetésig járó, késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatot, továbbá 2023. július 1. napjától kezdve, véghatáridő nélkül minden hónap 10. napjáig előre esedékesen 39.000 (harminckilencezer) forint havi háztartási kisegítői járadékot,

- 950.300 (kilencszázötvenezer-háromszáz) forint házkörüli kisegítő járadék címén járó, 2019. június 29. napjától 2023. június 30. napjáig tartó időszakra lejárt járadékot, és ezen összeg után középátlagos időtől, 2021. július 1. napjától a kifizetésig járó, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatot, továbbá 2023. július 1. napjától kezdve, véghatáridő nélkül minden hónap 10. napjáig előre esedékesen 19.500 (tizenkilencezer-ötszáz) forint házkörüli kisegítői járadékot,

- 3.512.316 (hárommillió-ötszáztizenkettőezer-háromszáztizenhat) forint lejárt jövedelempótló járadékot, ebből 685.598 (hatszáznyolcvanötezer-ötszázkilencvennyolc) forint után 2020. július 1. napjától, 367.202 (háromszázhatvanhétezer-kettőszázkettyő) forint után 2020. október 15. napjától, 834.566 (nyolcszázharmincnégyezer-ötszázhatvanhat) forint után 2021. július 1. napjától, 1.624.950 (egymillió-hatszázhuszonnégyezer-kilencszázötven) forint után pedig 2022. október 1. napjától a kifizetési járó, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatot, továbbá 2023. július 1. napjától kezdve véghatáridő nélkül minden hónap 10. napjáig előre esedékesen havi 90.275 (kilencvenezer-kettőszázhetvenöt) forintot jövedelempótló járadékot,

- 64.288 (hatvannégyezer-kettőszáznyolcvannyolc) forint gyógyszerköltség járadék címén járó, 2021. március 1. és 2023. június 30. napja közötti időszakra lejárt járadékot, továbbá 2023. július 1. napjától kezdve minden hónap 10. napjáig előre esedékesen véghatáridő nélkül havonta 2.296 (kettőezer-kettőszázkilencvenhat) forint gyógyszerköltség járadékot.

Az ítéltábla mellőzi az elsőfokú ítéletnek a felperest az alperes javára jogtanácsosi munkadíjból álló perköltség megfizetésére, továbbá a feljegyzett szakértői költség és feljegyzett illeték állam általi viselésére irányuló rendelkezését.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az államnak 622.700 (hatszázhuszonkettőezer-hétszáz) forint feljegyzett kereseti és 333.077 (háromszázharmincháromezer-hetvenhét) forint feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket.

Az ezt meghaladóan feljegyzett 335.300 (háromszázharmincötezer-háromszáz) forint kereseti, és 777.179 (hétszázhetvenhétezer-egyszázhetvenkilenc) forint fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az államnak a Székesfehérvári Törvényszék gazdasági hivatal felhívására 45.561 (negyvenötezer-ötszázhatvanegy) forint állam által előlegezett szakértői díjat. Az ezt meghaladóan állam által előlegezett 24.533 (huszonnégyezer-ötszázharminchárom) forint szakértői díjat az állam viseli.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek az első- és másodfokú eljárásra együttesen járó 358.000 (háromszázötvennyolcezer) forint perköltséget.

Tájékoztatja az ítéltábla a feleket, hogy az állam javára fizetendő eljárási illetéket a fizetésre kötelezett fél az adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlájára a jelen ítélet jogerőre emelkedésétől számított 60 napon belül köteles megfizetni.

Az illeték megfizetése során az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát – természetes személy esetén adóazonosító jelét - közleményként fel kell tüntetni.

Az ítélettel szemben fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az irányadó tényállás szerint a felperes – az autóbalesetét megelőzően - a szüleivel élt közös háztartásban. Részt vett a házimunkában és a ház körüli teendőkben, valamint a ház körüli 200-300 nagyszögöles kert gondozásában. A Munkahely1ben anyagelőkészítő munkakörben dolgozott. A szabadidejét autószereléssel, motorozással, zenehallgatással töltötte.

[2] Párkapcsolatban élt, laza baráti kapcsolatokat tartott fenn.

[3] 2019. június 29. napján az éjjeli órákban az személy1 által vezetett, lakott területen, jelentős sebességtúllépéssel haladó személygépkocsi kanyarodás közben lesodródott az útról, és nagy sebességgel a vízelvezető árok partjának, majd egy betonoszlopnak ütközött.

[4] Az autóban utazó, a biztonsági övet nem használó felperes az ütközés következtében a gépjárműből kirepülve súlyos, életveszélyes sérüléseket szenvedett, a gépjármű vezetője (személy1) pedig a helyszínen az életét vesztette. A gépjárművezető vérében a véralkohol koncentráció 2,07 gr/liter volt, amely közepes alkoholos befolyásoltságnak felelt meg.

[5] A balesetet megelőzően, 2019. június 28-án a délutáni órákban személy1 egy felperessel közös ismerős (tanú3) társaságában fogyasztott alkoholt, majd a későbbiekben a felperes is csatlakozott hozzájuk. Az ekkor már láthatóan ittas személy1 a felperes jelenlétében 2 üveg sört is elfogyasztott. Az este folyamán a felperes a közös ismerőst hazaszállította, így a baleset kb. éjjel 1 óra 10 perc körüli bekövetkeztekor a közepes alkoholos befolyásoltság alatt álló személy1 gépkocsijában utasként csak a felperes tartózkodott.

[6] A felperes a baleset során agyzúzódást, agyödémát, diffúz axonális károsodást, a fej zúzott sérülését, az I. és II. nyakcsigolya törését, kétoldali tüdőzúzódást, hasfal-mellkasfal- hasnyálmirigy zúzódást, a jobb váll és felkar zúzott sérülését, a jobb singesont könyökízületi végének elmozdulással járó törését, a jobboldali orsócsontfej törését, a bal kéz V. ujj zúzott sérülését, jobb combcsonttörést, jobboldali térd zúzott sérülését, baloldali lábszársérülést, bal lábszár II. fokban nyílt törését, illetve testszerte zúzódásokat szenvedett el.

[7] A felperesnek a balesetről és az azt követő időszakról nincsenek emlékei.

[8] A felperest a baleset időpontjától 2020. február 17-ig folyamatosan különböző egészségügyi intézményekben kezelték és rehabilitálták.

[9] A felperes agyzúzódása és diffúz axonális károsodása maradványállapotokkal gyógyult, a baleseti eredetű agybántalom következtében szervi, idegrendszeri eredetű személyiségzavar alakult ki, amelyet a személyiségváltozás mellett enyhe fokú beszédnehezítettség (feszült helyzetekben hadarás) enyhe kognitív zavar, meglassult gondolkodás, hangulatzavar és a késztetések csökkenése jellemeznek.

[10] Az I. és II. nyakcsigolya törésével összefüggésben a nyaki gerincmozgás beszűkülése, a bal oldali lábszártörés következtében pedig a bal boka mozgásának beszűkülése maradt vissza.

[11] A fentiek következményeként a felperesnél 55 %-os össz-szervezeti egészségkárosodás állapítható meg, amely 67 %-os munkaképesség csökkenésnek felel meg. A pszichés rész-egészségkárosodása 40 %-ra tehető.

[12] A felperes fokozott érzelmi vagy nehéz fizikai megterheléssel járó munkavégzésre nem alkalmas, a fokozott figyelmet és/vagy egyensúlyérzést igénylő, időkényszer keretei között, vagy tartós álló testhelyzetben végzendő, illetve fokozottan balesetveszélyes munkavégzésre nem alkalmas, ezért sem a balesetet megelőzően végzett keresőtevékenységét, sem a végzettségének megfelelő munkakört nem tud ellátni.

[13] A felperes életminősége a balesetet követően jelentősen romlott, fizikailag gyengébbé, fáradékonyabbá, mentálisan és pszichésen pedig instabilabbá, ingerlékenyebbé vált. Az egészségkárosodása a mindennapi életvitelét enyhe közepes fokban korlátozza: az élettere beszűkült, a korábban szívesen végzett szabadidős tevékenységekre már nem képes, a társas kapcsolatai fellazultak, a párkapcsolata véget ért.

[14] A felperes - a kórházi ellátását követően (2020. február 17-e után) - a táppénzes betegállomány időtartamában szorult gondozó segítségére (első hónapban napi 4, második hónapban napi 3, harmadik hónapban napi 2 óra időtartamban). Ez alatt önállóan közlekedni, tömegközlekedést igénybe venni nem volt képes; mind a háztartási, mind a ház körüli munka vonatkozásában kisegítő igénybevételére szorult. A táppénzes állomány időtartamában részére a gyógytorna igénybevétele – az állami ellátáson felül – heti 2 alkalommal volt indokolt.

[15] A biztonsági öv használta esetén a felperes agyzúzódás és ennek következtében a maradványtünetek enyhébb formában következtek volna be.

[16] Az alperes a balesetet okozó gépjármű felelősségbiztosítója, aki a felelősség elismerése mellett a pert megelőzően 1.000.000,- Ft-ot sérelemdíj címén, 480.026,- Ft-ot kártérítésként teljesített a felperes részére.

[17] A felperes módosított kereseti kérelme (1., 16., 41. iratok) arra irányult, hogy a bíróság kötelezze az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperes részére

- 24.000.000,- Ft-ot sérelemdíj jogcímén, és ennek 2019. június 29. napjától a kifizetésig járó törvényes késedelmi kamatát;

- 882.420,- Ft kártérítést (ezen belül a balesetkor sérült ruházat ellenértékéért 30.000,- Ft-ot, gyógyszerköltségként 38.704,- Ft-ot, kórházi ingóságok költségeként 50.000,- Ft-ot, vizsgálat költségeként 36.000,- Ft-ot, vitaminköltségként 9.347,- Ft-ot, gyógytorna költségként 80.000,- Ft-ot, WC magasító clipper költségeként 8.369,- Ft-ot, ápolás-gondozás címén 630.000,- Ft-ot, és ezen részösszegek után, a kártétel esedékességétől a kifizetésig járó törvényes késedelmi kamatot);

- háztartási kisegítő járadéka jogcímén 2019. június 29-től 2020. május 31. közötti időszakra vonatkozóan (napi 2 órával és 1.000,- Ft/óra díjjal számolva) 674.000,- Ft lejárt járadékösszeget, és ezután a középarányos időtől a kifizetésig járó törvényes késedelmi kamatot, 2020. június 1. és 2023. január 31. napja közti időszakra (napi 1 órával és 1.000,- Ft/óra díjjal számolva) 960.000,- Ft lejárt járadékösszeget, és ezután a középarányos időtől a kifizetésig járó törvényes késedelmi kamatot, valamint 2023. február 1. napjától minden hónap 10. napjáig (napi 1 órával és 2000,- Ft/óra díjjal számolva) havi 60.833,- Ft háztartási kisegítő járadékot (41.irat);

- ház körüli kisegítő jogcímén 2019. június 29. és 2021. április 30. napja közti időszakra (napi 1 órával és 1.000,- Ft/óra díjjal számolva) 671.000,- Ft lejárt járadékösszeget és ennek középarányos időtől a kifizetésig járó törvényes késedelmi kamatot, valamint 2021. május 1. napjától (napi 1 óra időtartammal és 1.000,- Ft/óra díjjal számolva) havi 30.000,- Ft járadékot;

- jövedelempótló járadékigény címén (16.irat) 2019. június 29. és 2020. augusztus 18. közötti, táppénzes időszakra 1.427.844,- Ft lejárt járadékösszeget és ezután a középarányos időtől a kifizetésig járó törvényes késedelmi kamatot, 2020. augusztus 19. és 2021. december 31. közötti időszakra (564.926,- Ft + 1.467.608,- Ft) 2.032.534,- Ft lejárt járadékösszeget, és ezen összegek után a középarányos időponttól a kifizetésig járó törvényes késedelmi kamatot, valamint 2022. január 1. napjától havi 138.883,- Ft járadékot;

- gyógyszerköltség jogcímén 2021. március 1. napjától havi 3.588,- Ft összeget.

[18] A felperes az alperessel, mint a balesetet okozó gépjármű kötelező felelősségbiztosítójával szemben előterjesztett kereseti kérelmét a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 6:519. §-ára, a 6:535. § (1) bekezdésére, a 6:537. § (1) bekezdésére, a 6:536. §-ára, a 6:532. §-ára, a 6:522. § (1), (2) bekezdésére, a 6:527. § (1) bekezdésére, a 6:528. § (3) bekezdésére, a 2:42. § (2) bekezdésére, 2:43. § a) pontjára, a 2:52. § (1)-(3) bekezdésére, valamint a kötelező gépjármű felelősségbiztosításról szóló 2009. évi LXII. törvény (Gfbt.) 27. és 28. §-ra alapította.

[19] Az ápolási költségeket a Kúria Pfv.III.20.765/2017/7. számú határozatában kifejtettek szerint számította fel.

[20] A tényállás körében a felperes arra hivatkozott, hogy a gépjármű vezetőjének alkoholos befolyásoltsága számára, mint utas számára a körülményekből nem volt nyilvánvaló, és a biztonsági öv használatának mellőzését sem tekintette olyan súlyúnak, amely a baleseti mechanizmusra érdemben kihathatott volna. Ezért a károsulti közrehatást nem látta megállapíthatónak.

[21] Az alperes - a módosított ellenkérelmében - a kereseti kérelem jogalapját nem vitatta.

[22] Azzal érvelt, hogy a felperes 50 %-ban közrehatott a kár bekövetkeztében, mivel ittas járművezető gépkocsijában utazott, és a biztonsági övét sem használta.

[23] Az alperes a sérelemdíj összegét 10.000.000,- Ft-ban fogadta el, és az általa ezen a jogcímen már megfizetett 1.000.000,- Ft figyelembevételével 9.000.000,- Ft sérelemdíjat ismert el.

[24] Kérte a vagyoni kártérítés címén fizetett 480.026,- Ft beszámítását.

[25] Az alperes a sérült ruházat, gyógyszerköltség, kórházi ingóságok, vizsgálati költség, vitaminköltség, wc-magasító költsége, ápolás-gondozás költsége körében a kereseti kérelem összecsúszását a kármegosztás alkalmazására és mértékére tekintettel vitatta azzal, hogy az államilag finanszírozott alkalmakat meghaladóan igénybe vett gyógytornát szükségtelennek tartotta a felperes rehabilitációjához.

[26] Az alperes a háztartási kisegítő költségét a 2019. június. 29. és 2023. január 31. közötti időszakra (havi 15 óra időtartam és 1.000,- Ft/óra díjjal számolva) havi 15.000,- Ft-ban fogadta el, így a lejárt járadék összegét 645.000,- Ft alapulvételével - a kármegosztásra tekintettel - 322.500,- Ft-ban határozta meg. A 2023. február 1. napjától kezdődően a felperes által igényelt, emelt összegű 2.000,- Ft-os óradíjat nem vitatta, azonban a havi 15 óra időszükségletből kiindulva a háztartási kisegítő járadékot havi 30.000,- Ft fele összegében havi 15.000,- Ft-ban ismerte el (58.irat).

[27] Az alperes a ház körüli kisegítő költségét - 2021. február 28. napjáig bezárólag 50% figyelembevételével 115.000,- Ft-ban fogadta el, majd ezen időponttól havi 5000,- Ft-os járadékigényt ismert el (12.irat). A későbbiekben a felperes által megjelölt időtartamot nem vitatta (55. jkv.2.old.2.bek.).

[28] Az alperes a jövedelemveszteség körében előterjesztett módosított kereseti kérelmet (16. irat) – a kármegosztás alkalmazásán és mértékén túl – a 2019. június 29-től 2020. augusztus 18-ig terjedő időszak alatt a felperes által kapott bruttó táppénz összege (azaz a felperes által figyelembe vett 2.138.708,- Ft helyett 2.253.312.-Ft) tekintetében; valamint a 2021. január 1-től-től 2021. december 31-ig terjedő időtartam alatt kapott bruttó rokkantsági ellátás összege (azaz a felperes által figyelembe vett 2.277.312.-Ft helyett 2.460.971.-Ft) tekintetében vitatta.

[29] A fentiek szerinti számítás alapján az alperes a módosított kereseti kérelmet 2021. december 31-ig - annak időszakaszaihoz igazodóan – 416.607,- Ft-ban, 282.466,- Ft-ban, 641.973,- Ft-ban összesen bruttó 1.341.046,- Ft-ban, míg a 2022.január 1-től fizetendő jövedelempótló járadékösszegét havi bruttó 69.442,- Ft-ban ismerte el (18.irat).

[30] Az alperes a gyógyszerjáradék-igényt 2021. március 1. napjától kezdődően - a kármegosztás figyelembevételével – havi 1.766,- Ft erejéig ismerte el.

[31] A Székesfehérvári Törvényszék a fellebbezéssel támadott ítéletében a felperes kereseti kérelmének részben helyt adva kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek

- 12.000.000,- forint sérelemdíjat és ennek 2019. június 29. napjától a kifizetésig járó, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatát;

- 293.712,- forint kártérítést, ebből 15.000,- forint után 2019. június 30. napjától, 19.352,- forint után 2019. október 24. napjától, 12.500,- forint után 2019. október 24. napjától, 18.000,- forint után 2020. február 29. napjától, 4.675,- forint után 2020. szeptember 23. napjától, 40.000,- forint után 2020. július 2. napjától, 4.185,- forint után 2019. október 31. napjától, továbbá 180.000,- forint után 2020. május 21. napjától a kifizetésig járó, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatot;

- 898.500,- forint összegű, háztartási kisegítő címén járó, a 2019. június 29. és 2023. június 30. napja közötti időszakra számított lejárt járadékot, és ennek 2021. július 1. napjától a kifizetésig járó, késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatát; továbbá 2023. július 1. napjától kezdődően, véghatáridő nélkül minden hónap 10. napjáig 15.000,- forint havi háztartási kisegítői járadékot;

- 731.000,- forint összegű, házkörüli kisegítő címén járó, a 2019. június 29. és 2023. június 30. közti időszakra vonatkozó lejárt járadékot, és ennek 2021. július 1. napjától a kifizetésig járó, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatát; továbbá 2023. július 1. napjától kezdve, véghatáridő nélkül minden hónap 10. napjáig havi 15.000,- forint ház körüli kisegítői járadékot;

- 2.591.002,- forint lejárt jövedelempótló járadékot, ebből 416.607,- forint után 2020. július 1. napjától, 282.466,- forint után 2020. október 15. napjától, 641.973,- forint után 2021. július 1. napjától, 1.249.956,- forint után pedig 2022. október 1. napjától a kifizetési járó, a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatot; továbbá 2023. július 1. napjától kezdve véghatáridő nélkül havi 69.442,- forint jövedelempótló járadékot;

- 49.448,- forint összegű, 2021. március 1. és 2023. június 30. napja közötti időszakra vonatkozó, lejárt gyógyszerköltség járadékot; valamint 2023. július 1. napjától kezdve minden hónap 10. napjáig véghatáridő nélkül havi 1.766,- (ezer-hétszázhatvanhat) forint gyógyszerköltség járadékot.

[32] Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

[33] Az elsőfokú bíróság kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 762.000,- forint elsőfokú perköltséget.

[34] Rendelkezett, hogy a feljegyzett 1.500.000.- forint elsőfokú illetéket, és a 70.094.- forint szakértői költséget az állam viseli.

[35] Az elsőfokú bíróság a határozatának indokolásában rögzítette, hogy a felperes sérelemdíj iránti és kártérítési igényének jogalapja – a kereseti kérelemben helytállóan felhívott jogszabályi rendelkezések alapján – nem volt vitatott, ezért az elsőfokú bíróságnak elsőként a károsulti közrehatás kérdésében kellett állást foglalnia.

[36] Az alperes e körben arra hivatkozott, hogy a felperesnek tudomással kellett bírnia arról, hogy ittas gépjárművezetővel fog utazni.

[37] Az elsőfokú bíróság – az alperes álláspontját osztva – kifejtette, hogy a meghallgatott tanú (tanú3) vallomása nemcsak azt erősítette meg, hogy számára is egyértelmű volt a gépjármű vezetőjének látható ittassága, hanem azt is igazolta, hogy a gépjárművezető a felperes jelenlétében is elfogyasztott két üveg sört: azaz a felperes maga is szemtanúja volt annak, hogy a gépjármű vezetője alkoholt fogyasztott. A kifejtettek mellett a gépjárművezető baleset utáni véralkoholszintje, - amely közepes mértékű alkoholos befolyásoltságnak felelt meg -, arra enged következtetni, hogy az ittas állapota már a külvilág számára is nyilvánvalóan felismerhető volt. Ezen felróható magatartásával a felperes maga is közrehatott az őt ért károk, hátrányok bekövetkeztében (elsőfokú ítélet [47] pont).

[38] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a perben beszerzett egyesített igazságügyi műszaki-orvos szakértői vélemény (49.irat) alátámasztotta az alperes azon érvelését, miszerint a biztonsági öv használata esetén a felperesnél az agy zúzódása, megrázkódtatása nem a perbeli, súlyos formában következett volna be, így a felperes életminőségét túlnyomó részben rontó maradványtünetek is enyhébb formában állnának fenn. A felperes tehát a biztonsági öv használatának mellőzésével hozzájárult az őt ért, súlyosabb agysérülések, és ennek következtében az általa elszenvedett nagyobb mértékű vagyoni és nem vagyoni károk bekövetkeztéhez (elsőfokú ítélet [48] pont).

[39] Az elsőfokú bíróság a fentiek mérlegelésével – amellet, hogy hivatkozott a Ptk. 6:537. § (1) bekezdésére, miszerint a kármegosztásnál a tevékenység fokozottan veszélyes jellegét az üzembentartó terhére kell figyelembe venni –, a kármegosztás mértékét a károkozó ittas gépjárművezető, valamint a biztonsági övet nem használó, és ittas sofőrrel utazó károsult felperes viszonylatában 50-50%-ban állapította meg.

[40] A felperesnek járó sérelemdíj összegét a törvényszék 13.000.000,- Ft-ban határozta meg annak figyelembevételével, hogy a felperes életminősége a baleset következtében jelentősen romlott, a korábbi munkakörét ellátni nem tudja, az életvitele korlátok közé szorult, a párkapcsolata véget ért, a szociális élete beszűkült. Az elsőfokú bíróság figyelembe vette a károsulti közrehatás jelentős mértékét is.

[41] Ezen körülmények együttes mérlegelésével törvényszék - a már teljesített 1.000.000,- Ft beszámításával - 12.000.000,- Ft sérelemdíj és annak a károsodás időpontjától számított törvényes késedelmi kamatai megfizetésére kötelezte az alperest.

[42] A vagyoni károk (baleseti ruházat, gyógyszerköltség, kórházi ingóságok, vizsgálati költség, vitaminköltség, wc-magasító költsége, az ápolási-gondozási költség) valamint a járadékok (ház körüli kisegítés, gyógyszerjáradék) összegét a törvényszék - a módosított kereseti kérelemben és az arra tekintettel módosított ellenkérelemben foglaltaknak megfelelően -, a felek egyező nyilatkozatai alapján állapította meg, figyelembevée az 50%-os károsulti közrehatást, valamint az alperes részéről teljesített 480.026,- Ft összegű kártérítést is.

[43] Az elsőfokú bíróság a gyógytorna költségét azon szakértői megállapításra alapítva ítélte megalapozottnak, miszerint a felperes - a társadalombiztosítási ellátáson felül – indokoltan vette azt igénybe (46. számú szakvélemény 12.kérdés).

[44] Az ápolás-gondozás költsége körében pedig a szakértő által megállapított időszak és szükséges időtartam alapján az alperes által nem vitatott óradíjakból indult ki (46. számú szakvélemény 9. kérdés).

[45] A háztartási kisegítő tekintetében a lejárt járadék összegét az elsőfokú bíróság 2019. június 29. és 2020. május 31. közötti időszakra (337 nap) 2 óra/nap és 1.000,- Ft/óra figyelembevételével 674.000,- Ft-ban állapította meg, amely az 50%-os kármegosztás alapján az alperes 337.000,- Ft-os marasztalását eredményezte.

[46] A 2020. június 1. és 2023. június 30. közti időszakra (1123 nap) 1 óra/nap és 1.000,- Ft/óra figyelembevételével a háztartási kisegítő járadék lejárt összege 1.123.000,- Ft 50%-a, azaz 561.500,- Ft. Az elsőfokú bíróság ezen a jogcímen az alperest összesen 898.500,- Ft lejárt járadék felperes javára való megfizetésére kötelezte azzal, hogy a 2023. július 1. napjától fizetendő járadék havi összegét 15.000,- Ft-ban határozta meg.

[47] A ház körüli kisegítés költségeként az elsőfokú bíróság 2019. június 29. és 2023. június 30. közötti időszakra 1462 nap figyelembevételével 1 óra/nap és 1000.-Ft/óra díjjal számolva 1.462.000.- összeget határozott meg, amelynek 50 %-a, azaz 731.000.- Ft lejárt járadék megfizetésére kötelezte az alperest. A felperes javára 2023. július 1. napjától ezen a jogcímen fizetendő járadék havi összegét 15.000,- Ft-ban állapította meg.

[48] A jövedelemveszteség tekintetében az elsőfokú bíróság az alperes módosított ellenkérelmében foglaltakat fogadta el kiemelve, hogy a műszakpótlék a járadékalap számításánál nem vehető figyelembe (18. irat).

[49] Ennek megfelelően 2019. június 29. és 2020. augusztus 18. közötti időszakra 1.793.260,- Ft jövedelemveszteség 50%-át, azaz 896.633,- Ft-ot vett figyelembe, amelybe beszámította az alperes által már teljesített 480.026,- Ft-ot is. Így az ezen időszakra figyelembe vett jövedelemkiesés összege 416.607,- Ft.

[50] A 2020. augusztus 19. és 2020. december 31. közötti időre 282.466,-Ft, 2021. évre vonatkozóan 641.973,- Ft, míg a 2022. január 1. és 2023. január 30. (helyesen: 2023.

június 30.) közötti időszakra 1.249.956,- Ft jövedelemveszteség, összesen 2.591.002,- Ft számolható el.

[51] A jövedelempótló járadék havi összege 2023. július 1. napjától kezdődően – a kármegosztás figyelembevételével – havi 69.442,- Ft.

[52] A gyógyszerköltség lejárt járadékát az elsőfokú bíróság 2021. március 1. és 2023. június 30. közötti időszakra a kereseti kérelemben írtak 50%-ában határozta meg, 49.448,- Ft összegben, míg a 2023. július 1. napjától havi 1.766,- Ft megfizetésére kötelezte az alperest ezen a jogcímen.

[53] A peres felek 50-50%-os pernyertességi-pervesztességi aránya mellett az elsőfokú bíróság a Pp. 83. § (2) bekezdése értelmében a felperest 600.000,- Ft + áfa alperes részére történő megfizetésére kötelezte, és a felperes teljes személyes költségmentességére tekintettel a feljegyzett 1.500.000,- Ft illeték, illetve a feljegyzett 70.094,- Ft szakértői költség állam általi viseléséről rendelkezett.

[54] A felperes a fellebbezésében a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján az ítélet megváltoztatását kérte a kereseti kérelemben foglaltak szerint. Kiemelte, hogy az elsődleges fellebbezési kérelme a károsulti közrehatás mellőzését, a háztartási kisegítő járadékigényt és a lejárt jövedelempótló járadék összegét érinti. Kifogásolta, hogy az elsőfokú perköltség viselésére vonatkozó rendelkezések az 50-50%-os pernyertességi arányt nem tükrözik.

[55] A felperes másodlagos fellebbezési kérelme a Pp. 381. §-a alapján az ítélet hatályon kívül helyezésére, és az elsőfokú bíróság új eljárásra, új határozat hozatalára utasítására irányult. A perköltségre igényt tartott.

[56] A felperes vitatta mind a közrehatás megállapítását, mind a kármegosztás mértékét.

[57] Kifejtette, hogy tanú3 tanú maga is fogyasztott alkoholt a délután folyamán, így az ítélőképessége megkérdőjelezhető. Ezért tanúvallomása kétséget kizáróan nem igazolja azt, hogy a balesetet okozó gépjármű vezetőjének ittassága, annak mértéke a külső szemlélők, köztük az ő számára is nyilvánvaló lehetett. A felperes azzal is érvelt, hogy a közepes alkoholos befolyásoltság személyenként más-más tünetet eredményez, ezért számára a gépkocsivezető ittassága nem volt kétséget kizáróan felismerhető.

[58] A felperes kiemelte, hogy csak később csatlakozott a társasághoz, ezért legfeljebb egy vagy két üveg sör elfogyasztásának lehetett szemtanúja.

[59] A biztonsági öv mellőzésével összefüggésben hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság nem értékelte kellő súllyal a 49. számú egyesített műszaki-orvos szakértői vélemény azon két megállapítását, miszerint a fejsérülésen túl minden egyéb sérülése bekötött biztonsági öv mellett is bizonyosan bekövetkezett volna; illetve a második ütközés

(becsapódás) sebességváltozásának nagysága miatt a biztonsági övvel rögzített utas esetén súlyos, akár halálos eredmény is valószínű.

[60] A felperes álláspontja szerint az alperes nem tett eleget az őt terhelő bizonyítási kötelezettségnek sem abban a körben, hogy a járművezető ittasságának mértékéről neki, mint károsultnak tudomása volt; illetve nem bizonyította az alperes azt sem, hogy a bekötött biztonsági öv esetén a baleset kárkövetkezményei enyhébbek lettek volna.

[61] Emiatt a károsulti közrehatás megállapítására, a kármegosztás alkalmazására nem kerülhetett volna sor.

[62] A felperes kitért arra is, hogy az elsőfokú bíróság tévesen mérlegelte a közrehatás mértékét is. Az közrehatás 50%-os arányának megállapítása ugyanis azt jelenti, hogy az ittas sofőrrel utazó, és a biztonsági övet nem használó károsult ugyanolyan mértékben volt okozója a perbeli balesetnek, mint a közepes alkoholos befolyásoltság alatt álló, lakott területen a megengedett legnagyobb sebesség háromszorosával haladó gépjárművezető.

[63] A felperes hivatkozott a Fővárosi Ítéltábla Pf.21.864/2011/3., a Pécsi Ítéltábla Pf.20.311/2009/4., a Kúria Pfv.20.237/2016/4., valamint a Fővárosi Ítéltábla Pf.21.457/2013/3. számú határozataira, amelyekben az eljáró bíróságok a gépjárművezető ittasságáról való tudomásszerzés és a biztonsági öv mellőzésének együttes fennállása esetén is a károsulti közrehatás mértékét a perbelinél lényegesen alacsonyabb mértékben állapították meg.

[64] Hangsúlyozta a felperes, hogy a Ptk. 6:537. § (1) bekezdésének 2. fordulata értelmében a közrehatás arányának megállapításánál szigorúbb mértéket kell alkalmazni a károkozóval, mint a károsulttal szemben, mert a fokozottan veszélyes tevékenység folytatása felróhatóság nélkül is megalapozza a felelősséget, amelynek mértéke az üzembentartó magatartásának felróhatósága esetén nagyobb.

[65] A fellebbezésben kifejtett álláspont szerint a fenti körülmények helytelen mérlegelése vezetett a baleset bekövetkeztéért való felelősség egyenlő arányú megállapításához, amellyel az elsőfokú bíróság megsértette a Ptk. 6:535. § (1), 6:537. § (1), valamint a Pp. 279. § (1) bekezdésében foglaltakat.

[66] A felperes kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság - a Ptk. 6:522. § (1), (2) bekezdés c) pontja, és a Pp. 357. § (1) bekezdése sérelmével - figyelmen kívül hagyta a 2023. február 16. napján (41. irat) előterjesztett, és az 57/I. számú végzéssel engedélyezett keresetváltoztatást, amely szerint a háztartási kisegítő járadéka jogcímen előterjesztett igényét 2023. február 1. napjától havi 60.833 forintra felemelte. A háztartási kisegítő napi egy óra időszükségletét nem érintve a keresetváltoztatást kizárólag az óradíj 2.000 forintra való növelése indokolta.

[67] A felperes a fellebbezésében a 2019. június 29. és 2020. augusztus 18. közötti időszakra megállapított 416.607.- forint jövedelemveszteség 473.909.- forintra történő felemelését kérte.

[68] Arra hivatkozott, hogy ezen időszakban a felperesnél 1.907.870.- Ft jövedelemkiesés keletkezett, amelynek – az elsőfokú bíróság által alkalmazott 50 %-os közrehatásra tekintettel - csökkentett, 953.935.-Ft-os összegből a már teljesített 480.026.- Ft-ot levonva 473.909.- Ft jövedelemveszteség számolandó el.

[69] A fellebbezésben írtak szerint a 2021. évre vonatkozóan az elsőfokú ítéletben - kármegosztás alkalmazása nélkül - megállapított 1.283.946 forinttal szemben a módosított kereseti kérelemben (16.irat) írt bruttó 1.467.608 forint jövedelemkiesés állapítható meg.

[70] A felperes kitért arra, hogy az elsőfokú bíróság jövedelemveszteségre vonatkozó levezetését nem támasztja alá azon ítéleti indokolás, hogy a műszakpótlék a járadékalap számításánál nem vehető figyelembe, ezt ugyanis a 16. számú keresetváltoztatás már nem tartalmazza.

[71] Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az ítélet helybenhagyását kérte annak helyes indokaira tekintettel a felperes perköltségben marasztalása mellett.

[72] Az alperes álláspontja szerint okszerű és helytálló az elsőfokú bíróságnak az 50%-os károsulti közrehatás tekintetében elfoglalt álláspontja, ugyanis a felperes terhére - az ítéletben helyesen kifejtettek szerint - két, súlyosan felróható magatartás is megállapítható.

[73] Ennek alátámasztására hivatkozott a Fővárosi Ítéltábla Pf.20.365/2016/19. számú ítéletére, ahol a bíróság 60-40 %-os kármegosztást alkalmazott a biztonsági öv hiánya, illetve az ittas járművezetővel való utazás tényére tekintettel. A Kúria Pfv.20.596/2017/11. számú ítéletében kizárólag a biztonsági öv hiányára tekintettel is 30 %-os közrehatást állapított meg.

[74] A jövedelemveszteség számítása körében az alperes hivatkozott arra, hogy 18. számú módosított ellenkérelmében részletesen levezette a 16. számú keresetváltoztatásban írtaktól eltérő számításának indokait megjelölve az annak alapjául szolgáló bizonyítékokat is.

[75] Utalt arra, hogy a felperes a 2022. február 9-i tárgyaláson (19.jkv.) a jövedelemveszteség körében elfoglalt eltérő álláspontokat csak a közrehatás figyelembevételével és mértékével indokolta.

[76] A felperes fellebbezése részben megalapozott.

[77] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezési kérelem és az ellenkérelem korlátai között felülvizsgálva (Pp. 370. § (1) bekezdés) megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítékok okszerű mérlegelésével helyes tényállást állapított meg,

amely alapján azonban - a károsulti közrehatás arányának téves mérlegelése miatt, továbbá a háztartási kisegítő járadékot érintő, engedélyezett keresetváltoztatást figyelmen kívül hagyva – az egyes kártételek, valamint a sérelemdíj mértékét indokolatlanul alacsony összegben határozta meg.

[78] Az ítéltábla álláspontja szerint a károsulti közrehatás mértékének mérlegelése körében az elsőfokú bíróság helyesen indult ki abból, hogy a felperes terhére két felróható magatartás is értékelendő.

[79] tanú3 tanúvallomásának a fellebbezésben is meghivatkozott részletei éppen azt igazolják, hogy a felperes szemtanúja volt nem csak a gépjárművezető - korábbi alkoholfogyasztásából eredő -, látható ittaságának, hanem a további alkoholfogyasztásnak is; ezért kétséget kizáróan tisztában volt azzal, hogy ittas gépjárművezető autójába ült be.

[80] A fellebbezésben foglaltakkal szemben az egyesített igazságügyi műszaki- orvos szakértői vélemény (49.irat) egyértelműen tartalmazza, hogy a biztonsági öv használatával éppen a súlyos maradványtüneteket okozó, és a felperes életminőségének tartós romlásához vezető fejsérülések lettek volna enyhébbek.

[81] A hivatkozott szakvélemény (1. válasz) diagrammal illusztráltan – általános értelemben – tartalmazza, hogy a perbeli második ütközéshez hasonló, nagy sebességcsökkenést okozó ütközésnél a biztonsági öv használata esetén is bekövetkezhet az utas halála.

[82] Ezt követően azonban a szakértő a felperesre vonatkozó, konkrét baleseti mechanizmust modellezte, és számításokkal alátámasztva levezette, hogy az elszenvedett fejsérülése a megrázkódtatási határérték (1000 HIC) alatt maradt, azaz a biztonsági öv használata esetén az agy zúzódása nem a perbelihez hasonló, súlyos formában következett volna be. A szakértő a 2. válaszában a fenti megállapítást megismétli és megerősíti.

[83] Az ittas sofőrrel utazó, biztonsági övet nem használó felperes közrehatásának értékelése során tehát mindkét felróható magatartást figyelembe kell venni.

[84] Az ítéleti indokolásban kifejtettekkel szemben azonban helyesen érvelt a fellebbezésében a felperes azzal, hogy az utaskénti magatartása nem értékelhető a balesethez vezető ugyanolyan súlyú oknak, mint a közepes alkoholos befolyásoltság alatt álló, lakott területen a megengedett legnagyobb sebesség háromszorosával haladó gépjárművezető magatartása.

[85] A fenti indok mellett az ítéltábla kiemeli, hogy az elsőfokú bíróság a közrehatás körében megalapozottan utalt ugyan arra, hogy a kármegosztásnál a tevékenység fokozottan veszélyes jellegét az üzembentartó terhére kell figyelembe venni (Ptk. 6:537. § (1) bekezdés), ugyanakkor a közrehatás 50 %-os mértékének megállapítása a fenti szempont figyelembevételét nem tükrözi.

[86] Az ítéltábla a fentiek együttes mérlegelésével – tekintettel a mindkét fél által felhívott eseti döntésekben tükröződő, a károsult terhére egy, vagy két felróható magatartás megállapíthatósága esetén alkalmazott – joggyakorlatra is, a károsulti közrehatás mértékét 35 %-ban határozta meg.

[87] A közrehatás alperesre terhesebb 65% – 35 %-os arányát mérlegelve az ítéltábla a sérelemdíj elsőfokú bíróság által meghatározott 13.000.000 forintos összegét az alperes 1.000.000 forint összegű teljesítésének elszámolásával - a kamatfizetési kötelezettség mértékét és kezdő időpontját nem érintve - 16.000.000 forintra emelte fel.

[88] A kármegosztás hiányára, illetve kisebb mértékére hivatkozással megfellebbezett kárigényeket az ítéltábla az elsőfokú bíróság által megállapított összegekből kiindulva a kármegosztás 35 % - 65 %-os arányára tekintettel - a kamatfizetési kötelezettség mértékét és kezdő időpontját nem érintve - a rendelkező részben foglaltak szerint emelte fel.

[89] Ennek alapján a balesetkor sérült ruházat költségeként 19.500 forint, gyógyszerköltségként 25.158 forint, kórházi ingóságok ellenértékeként 16.250 forint, vizsgálati költségként 23.400 forint, vitaminköltségként 6.077 forint, gyógytorna költségeként 52.000 forint, wc -magasító clipper költségeként 5.440 forint, míg ápolás-gondozás költségeként 234.000 forint, azaz mindösszesen 381.825 forint és járulékai megfizetésére kötelezte az alperest.

[90] Az ítéltábla - ugyanezen indokkal – a ház körüli kisegítő járadék 2019. június 29-től 2023. június 30-ig számított lejárt összegét 950.300 forintra, míg az ezen a címen 2023. július 1. napjától fizetendő járadék összegét 19.500 forintra emelte fel az elsőfokú ítéletben meghatározott kamatfizetési kötelezettséget nem érintve.

[91] A kármegosztás arányának változása a 2021. március 1-től 2023. június 30-ig számított lejárt gyógyszerköltség járadék összegének 64.288 forintra, míg a 2023. július 1. napjától ezen a címen fizetendő járadék összegének 2.296 forintra történő emelését eredményezte a kamatfizetési kötelezettséget nem érintve.

[92] A háztartási kisegítő járadék címen megítélt kártérítést a felperes nemcsak a kármegosztás arányának változása miatt kérte felemelni, hanem arra hivatkozással is, hogy az elsőfokú bíróság a 2023. február 16-i keresetváltoztatását figyelmen kívül hagyta (41. sz. irat).

[93] A törvényszék 57/1. számú végzésével engedélyezte, hogy a felperes a keresetét akként változtassa meg, hogy háztartási kisegítő járadék címen 2023. február 1-től – napi 1 óra időtartam és 2.000,- Ft/óra díj alapulvételével - havi 60.833,- Ft megállapítását kérje.

[94] Figyelemmel arra, hogy az alperes az óradíj emelt összegét nem vitatta (58. irat), ezért a felperes háztartási kisegítő járadék címen előterjesztett, módosított kereseti kérelme - a napi 1 óra időszükséglet és a nem vitatott óradíj alapján -, a kármegosztást is figyelembe véve az alábbiak szerint megalapozott.

[95] A 2019. június 29. és 2020. május 31. közötti időszakra (337 nap) a lejárt háztartási kisegítő járadék - 2 óra/nap és 1.000,- Ft/óra alapján számított - 674.000,- Ft összeg 65% -a, azaz 438.100,- Ft.

[96] A 2020. június 1. és 2023. január 31. napja között (973 nap) a lejárt járadék - 1 óra/nap és 1.000,- Ft/óra díj alapján számított - 973.000,- Ft összeg 65%-a, azaz 632.000,- Ft.

[97] A 2023. február 1. és 2023. június 30. napja között (150 nap) a lejárt járadék - 1 óra/nap és 2.000,- Ft/óra díjjal számolva 300.000,- Ft összeg 65%-a, azaz 195.000,- Ft.

[98] A fentiek összegeként az alperes 1.265.100,- Ft lejárt háztartási kisegítő járadék megfizetésére köteles a felperes részére.

[99] 2023. július 1. napjától kezdődően a háztartási kisegítő járadék havi összege a keresetváltoztatásban igényelt 60.883,- Ft/hó 65%-a, azaz kerekítve 39.000,- Ft/hónap.

[100] A jövedelemveszteség és a jövedelempótló járadék összegének meghatározása során – a kármegosztás mértékén túl – a peres felek álláspontja csak a 2019. június 29. és 2020. augusztus 18. közötti időszakra vonatkozó, valamint a 2021. évi jövedelemveszteség tekintetében tért el.

[101] A 2019. június 29. és 2020. augusztus 18. közti időszak jövedelemveszteségének kiszámítása során az összes járulékokkal csökkentett bruttó jövedelemből (4.046.578,- Ft) levonandó a bruttó táppénz összege, amely helyesen - a felperes által figyelembe vett 2.138.708,- Ft helyett - az alperes által levont 2.253.312,- Ft (keresetlevél 1/F/16. sz. irat).

[102] Ezért a jövedelemveszteség bruttó összege - helyesen - az ítéletben levezetett 1.793.267,- Ft, amelynek 65%-a, azaz 1.165.624,- Ft vehető figyelembe a felperes javára. Ebből levonva a már teljesített 480.026,- Ft-ot, a fenti időszakra 685.598,- Ft jövedelemveszteség számolható el.

[103] A 2020. augusztus 19. és 2020. december 31. közötti időszakra az elsőfokú bíróság – a felek e körben egyező számításából kiindulva – 564.926,- Ft jövedelemkiesést állapított meg, amelynek 65%-a, 367.202,- Ft számolható el a felperes javára.

[104] A 2021. évre vonatkozó jövedelemkiesésnél a felek eltérő számítása abból ered, hogy a felperes – tévesen - a rokkantsági ellátás bruttó 189.776,- Ft/hó összegéből (összesen 2.277.312,- Ft-ból) indult ki, így az erre az időszakra figyelembe vehető 3.744.918,- Ft megszerezhető bruttó jövedelem és a rokkantellátás 2.277.312,- Ft-os összegének különbségét, azaz 1.467.608,- Ft-ot számolta el jövedelemveszteségként.

[105] Ezzel szemben a felperes által ténylegesen kézhez vett rokkantsági ellátás összege – helyesen - bruttó 2.460.921,- Ft (16/F/1. irat), azaz havi 172.445,- Ft; ebből

következően a jövedelemkiesés összege 3.744.918,- Ft – 2.460.921,- Ft = 1.283.947,- Ft, amelynek 65%-a, azaz 834.566,- Ft vehető figyelembe a felperes javára 2021 évre vonatkozóan.

[106] A 2022. január 1. és 2023. június 30. közötti időszakra a peres felek a jövedelemkiesés összegét egyezően 2.499.912,- Ft-ban határozták meg, amelynek 65%-a, azaz 1.624.950,- Ft vehető figyelembe a felperes javára.

[107] A felperesnek járó lejárt jövedelemveszteség összesen 3.512.316,- Ft.

[108] A 2023. július 1. napjától fizetendő jövedelempótló járadék összegét, a kármegosztás módosuló arányára tekintettel az ítéltábla havi 90.275,- Ft-ban állapította meg.

[109] A kifejtettek alapján az ítéltábla a törvényszék ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése értelmében a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta.

[110] Az ítéltábla az elsőfokú perköltség viselése tekintetében előre bocsátja, hogy a törvényszék elsőfokú perköltség viselésére vonatkozó rendelkezései nem tükrözik az általa megállapított 50-50%-os pernyertességi arányt.

[111] Figyelemmel azonban arra, hogy - a részben eredményes fellebbezésre tekintettel - a felek pernyertességi aránya az elsőfokú eljárásban a felperesre kedvezőbb 65-35%-ra változott, ezért az ítéltábla a Pp. 83.§. (2) bekezdése alapján ennek megfelelően döntött az elsőfokú perköltség viseléséről.

[112] A feljegyzett 1.500.000,- Ft illetékből - az elsőfokú bíróság 11. számú végzésére tekintettel - fennmaradó 958.000,- Ft illetékről az ítéltábla a fenti pernyertességi-pervesztességi arálynak megfelelően rendelkezett azzal, hogy a felperes személyes költségmentességére tekintettel a rá eső 335.300,- Ft illetéket az állam viseli, míg a fennmaradó 622.700,- Ft illetéket az alperes köteles megfizetni az államnak.

[113] A fentieknek megfelelően osztotta meg a felek között az ítéltábla az állam által előlegezett szakértői díj 70.094,- Ft-os költségét, amelyből az alperes 45.561,- Ft-ot köteles megfizetni a törvényszék Gazdasági Hivatalának felhívására, míg a fennmaradó 24.533,- Ft-ot az állam viseli.

[114] Az alperes által - a fenti arányban pernyertes - felperesnek fizetendő elsőfokú perköltség 400.000,- Ft + áfa, azaz 508.000,- Ft-os összegét a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdés a)-b) pontja alapján állapította meg.

[115] A másodfokú eljárás pertárgyértéke 13.878.204,- forint volt, amelyből a fellebbezés megközelítőleg 30%-ban vezetett eredményre.

[116] Az ítéltábla - a Pp. fentebb felhívott rendelkezése értelmében - ezen arányban döntött a másodfokú eljárásban felmerült 1.110.256,- Ft illeték viseléséről akként, hogy az alperest 333.077,- Ft fellebbezési illeték állam javára való megfizetésére kötelezte azzal, hogy a felperesre eső 777.179,- Ft a felperes személyes költségmentességére tekintettel az állam terhén marad.

[117] A felperes köteles megfizetni a fellebbezési eljárásban nagyobb részben pernyertes alperesnek a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) és (5) bekezdései alapján elszámolható bruttó 150.000,- Ft ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

[118] A felek által egymásnak fizetendő első- és másodfokú perköltség beszámításának eredményeképpen az alperes összesen 358.000,- Ft perköltséget köteles a felperesnek megfizetni.

Győr, 2024. január 24.

Dr. Maurer Ádám sk.
sk.

Dr. Sarmon Hedvig sk.

Dr. Zsitva Ágnes

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró